

Sygn. akt VI Gz 39/17

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Marta Zalewska**

Protokolant: asyst. sędziego Agnieszka Wasilewska – Kardyś

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2017 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **M. T. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...)**

przeciwko pozwanym: **M. W. i R. S. wspólnikom spółki cywilnej (...) s.c. zamieszkałym w C.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Krośnie Wydziału V Gospodarczy z dnia 31 października 2016 r., sygn. akt V Gc 448/16 w przedmiocie stwierdzenia swej niewłaściwości i przekazania sprawy sądowi miejscowo właściwemu

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w K. uznał się niewłaściwym miejscowo (pkt I) i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Bielsku Białej – Sądowi Gospodarczemu (pkt II).

W uzasadnieniu wskazał, iż powód nie wskazał w pozwie właściwości Sądu Rejonowego w Rzeszowie. Zarzut niewłaściwości pozwanych podniesiony w sprzeciwie od nakazu zapłaty okazał się natomiast uzasadniony.

Sąd wskazał, iż roszczenie o zwrot spełnionego świadczenia po odstąpieniu od umowy nie mieści się w zakresie stosowania art. 34 kpc, nie będąc roszczeniem o wykonanie umowy lecz roszczeniem wynikającym ze zniweczenia łączącego strony stosunku prawnego, na skutek jednostronnego oświadczenia woli.

Z uwagi na miejsce zamieszkania pozwanych właściwym jest Sąd Rejonowy w Bielsku – Białej – Sąd Gospodarczy.

Powyższe postanowienie zaskarżyła w całości zażaleniem powódka, wnosząc o jego zmianę i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Krośnie do dalszego prowadzenia.

W uzasadnieniu podniosła, że sprawa winna zostać rozpoznana przez Sąd właściwy dla wykonania umowy. Podniosła też, że zastosowanie w sprawie ma art. 38 ustawy konsumenckiej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Właściwość miejscowa ogólna ma charakter podstawowy. Jeżeli powód chciałby skorzystać z właściwości miejscowej przemiennej, to na podstawie art. 187 § 1 pkt. 2 kpc winien przytoczyć okoliczności faktyczne uzasadniające właściwość sądu, innego niż ogólnie właściwy. Określenie "w miarę potrzeby" /art. 187 § 1 pkt. 2 kpc / nie wiąże wprost obowiązku wynikającego z powołanego przepisu z żadnym z rodzajów właściwości. Potrzeba taka z zasady nie będzie zachodziła w wypadku skierowania pozwu do sądu właściwości ogólnej, gdyż już wskazanie miejsca zamieszkania lub siedziby pozwanego, czy też jego jednostki organizacyjnej, co jest wymogiem formalnym pierwszego pisma procesowego w sprawie (art. 126 § 2 k.p.c.), przesądzało będzie kwestię właściwości wynikającej z art. 27, 29 lub 30 k.p.c. / por. : III CZP 28/05 uchwała (...) - 06-09 OSNC 2006/4/61.../. Bez wątpliwości zatem potrzeba taka zachodzi w razie skierowania pozwu do sądu właściwości miejscowej innej niż wynikająca z miejsca zamieszkania pozwanych, jak w przedmiotowej sprawie. Powódka tego w pozwie zaniechała.

Właściwości przemiennej nie uzasadnia podniesiony w zażaleniu art. 34 kpc i miejsce wykonania umowy. Stosownie do art. 34 kpc w zw. z art. 31 kpc powództwo o ustalenie istnienia umowy, o jej wykonanie, rozwiązanie lub unieważnienie, jak też o odszkodowanie z powodu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy można wytoczyć przed sąd według przepisów o właściwości ogólnej, bądź przed sąd miejsca jej wykonania. W razie wątpliwości miejsce wykonania umowy powinno być stwierdzone dokumentem.

Powódka wystąpiła z roszczeniem wynikającym z jej oświadczenia o odstąpieniu od umowy sprzedaży i żądając zapłaty tytułem zwrotu zapłaconej ceny, przy czym skuteczność tego odstąpienia w świetle przywołanej przez powódkę podstawy, a to art. 38 ustawy o prawach konsumenta, podlegać będzie dopiero ocenie sądu.

Roszczenie opiera się zatem nie na zawartej przez strony umowie, ale na jednostronnym oświadczeniu o odstąpieniu od tej umowy, tym samym na założeniu, że zobowiązanie z umowy sprzedaży w istocie wygasło. Powód wywodzi swoje roszczenie z przepisów regulujących skutki odstąpienia od umowy, które stanowią podstawę odrębnego roszczenia nie pokrywającego się z roszczeniami o wykonanie lub o odszkodowanie z tytułu niewykonania tej umowy. Pogląd, że roszczenie o zwrot spełnionego świadczenia po odstąpieniu od umowy (art. 494 kc) nie mieści się w zakresie zastosowania art. 34 kpc znajduje potwierdzenie w judykaturze /por.: postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie - I Wydział Cywilny z dnia 23 stycznia 2013 r. I ACz 2138/12, Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna i Administracyjna z dnia 21 lutego 1983 r. II CZ 7/83/.

Pozwani podnieśli zarzut niewłaściwości przy pierwszej czynności procesowej zgłoszony i należycie uzasadniony przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy, /art. 202 kpc/ powołując się właśnie na właściwość ogólną t.j. miejsce zamieszkania pozwanego – art. 27 kpc.

W razie gdy właściwość sądu do którego powód wniósł pozew nie wynika z przepisów o właściwości przemiennej ani wyłącznej, koniecznym jest przekazanie sprawy do sądu właściwego według właściwości ogólnej, co w sprawie miało miejsce.

Mając na uwadze powyższe należało postanowić jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 2 kpc.

ZARZĄDZENIE

I. (...)

II. (...)